

Nr 37.

Av herr **Ericsson** i Sörsjön **m. fl.**, *angående anslag till befrämjande av landsbygdens elektrifiering.*

I statsverkspropositionen till innevarande års riksdag, nionde huvudtiteln, har Kungl. Maj:t hemställt om ett reservationsanslag av 7 000 000 kronor för budgetåret 1946/47 till befrämjande av landsbygdens elektrifiering. Huruvida denna summa kommer att visa sig tillräcklig för tillgodoseende i full utsträckning av förefintligt behov under nästa budgetår torde just nu icke med bestämdhet kunna bedömas, men då anslagsäskandet på denna punkt överensstämmer med det av elektrifieringsberedningen begärda beloppet, kan skäligen häremot ingen anmärkning göras. Vid det förhållandet att ytterligare medel erfordras, så finnes möjlighet härtill genom anvisande av ytterligare sådana å tilläggsstat i den omfattning föreliggande omständigheter göra detta nödvändigt.

Vad beträffar den för innevarande budgetår disponibla medelstillgången, kan nu emellertid med bestämdhet konstateras att den är synnerligen otillräcklig för fyllande av förefintliga behov. Enligt av elektrifieringsberedningen lämnade uppgifter äro nämligen ansökningarna om bidrag så pass omfattande, att för effektuerande av dessa erfordras ett anslagsbelopp av minst 11 000 000 kronor, innebärande sålunda 4 000 000 kronor utöver av riksdagen i år beviljade 7 000 000 kronor. Tyvärr har Kungl. Maj:t icke ansett sig kunna i nöjaktig utsträckning tillgodose beredningens framställning utan stannat vid jämnt hälften eller 2 000 000 kronor, som upptagits i den nyligen avlämnade propositionen nr 2 angående utgifter å tilläggsstat II för innevarande budgetår.

Enligt undertecknades mening måste det betraktas såsom otillfredsställande, att ett förhållandevis stort antal ansökningar om bidrag till här ifrågakarande ändamål icke kunna effektueras på grund av bristande medelstillgång. Elektrifieringen inom de områden av landet, där tillgång till elektrisk kraft för belysnings- och andra ändamål för närvarande helt eller delvis saknas, måste betraktas såsom synnerligen angelägen och behjärtansvärd för statsmakten att understödja, varför med hänsyn härtill bör eftersträvas upprätthållande av balans, i vad det gäller ansökningar och medelsanvisning. Numera kan man heller icke åberopa mindre tillräcklig tillgång på för elektrifieringsanläggningar nödvändig materiel som ett skäl för iakttagande av en viss återhållsamhet, i vad det gäller anslagsbeviljandet. Detta framgår ju med all önskvärd tydlighet av industrikom-

missionens yttrande, vari denna framhåller, att det ökade behov av materiel, som skulle uppkomma vid ett bifall till elektrifieringsberedningens förslag, utan större svårighet torde kunna tillgodoses. Och när icke heller finansiella svårigheter anförts för ett understödjande av elektrifieringen på landsbygden i en något långsammare takt än inkommande ansökningar påfordra, synes befogad anledning föreligga för riksdagen att anvisa ytterligare 2 000 000 kronor utöver av Kungl. Maj:t å tilläggsstat för innevarande år föreslagna.

Under återopande av det anförda tillåta vi oss vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till Befrämjande av landsbygdens elektrifiering å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1945/46 anvisa ett reservationsanslag av 4 000 000 kronor.

Stockholm den 16 januari 1946.

Evald Ericsson
i Sörsjön.

Einar Andersson,
Hyssna.

Sigfrid Jonsson,
Järvsand.

Magnus Nilsson.

Ernst Berg.

K. G. Viklund.

Verner Karlsson.

P. L. Orgård.

Erik W. Norén.

H. E. Nordström,
Torsby.

Lars Jonsson.

E. O. Åkerström.